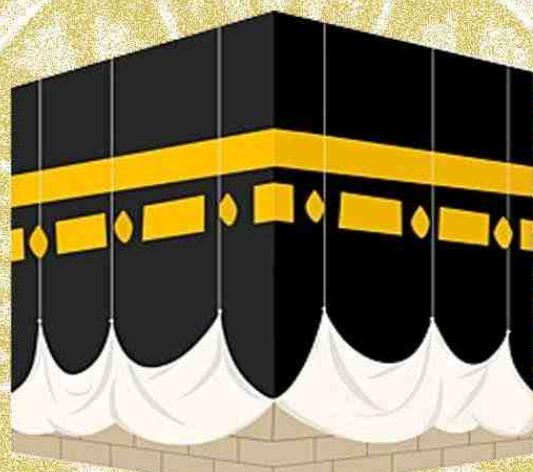

نشریه الکترونیک شماره ۶
علیها السلام
رهروان زینبی

دوفصلنامه بهار - قابستان ۱۴۰۲

لَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مُلْكَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
لَّهُمَّ إِنَّمَا أَنْتَ مَلِكٌ بِعِزِّتِكَ وَلَا يَمْلِكُ
كُوْنَىٰ إِلَّا أَنْتَ مَلِكُهُ لَكَ الْمُلْكُ الْعَظِيمُ

لَّهُمَّ إِنَّمَا أَنْتَ مَلِكٌ بِعِزِّتِكَ وَلَا يَمْلِكُ
كُوْنَىٰ إِلَّا أَنْتَ مَلِكُهُ لَكَ الْمُلْكُ الْعَظِيمُ

بسم الله الرحمن الرحيم

میئت تحریریه:

اکرم جواہری

فاطمه دیانتی

اشرف صفری

مریم کاویانی

زهرا ناطقیان

سردیرو طرح:
فاطمه قائلی

آدرس: تهران، پاسداران، میدان هروی، بلوار شهید پناهی نیا، خیابان شهید
نادر زندی، انتهای کوچه شهید قادری، پلاک ۷۹، حوزه علمیه
حضرت زینب کبری سلام الله علیها.

فهرست مطالب

۱. راهبرد اطلاعاتی پیامبر اسلام در جنگ ص ۱
۲. بررسی صالح المؤمنین در قرآن با رویکرد به آیه ۴ سوره تحریم ص ۶
۳. نقش تربیت معنوی در کاهش شکاف نسلی با تکیه بر صحیفه سجادیه ص ۱۹
۴. مسیح مشروطه ص ۲۲
۵. معرفی کتاب صیرورت انسان بر صراط مستقیم ص ۲۵

سخن سردبیر

با عرض سلام و ادب خدمت مخاطبان گرامی نشریه الکترونیک رهروان زینبی علیها السلام، به لطف الهی با ششمین شماره از نشریه حوزه علمیه حضرت زینب کبری سلام الله علیها در خدمت شما هستیم و هذا من فضل ربی. اما در خصوص بهار و تابستانی که تا میانه آن را زیسته ایم، مصادف شدن بهار قرآن یعنی ماه مبارک رمضان با آغاز فصل بهار زمین، بسیار دل انگیز و موجب تجربه دو بهار باشکوه در دو بعد مادی و معنوی گردید.

در باب قرآن کریم و معجزه پیامبر خاتم صلوات الله علیه سخن ها بسیار است. لیکن در قرن بیست و یکم هنوز هم با رفتارهایی جاھلانه از سنخ بدوي آن در دل اروپای مدعی پیشرفت مواجهیم و بشر به اصطلاح متmodern امروز به جای فهم کلام الهی، کتاب قرآن را می سوزاند و به آن مفتخر است. در مذمت این فعل شیاطین نیز سخن ها و اعتراضات بسیار است اما باید به این نکته توجه نمود که بعده از این رفتار متحجرانه ناظر به آینده می باشد؛ آتیه ای که در حال شکل گیری است و آن چیزی نیست جز تمدن نوین اسلامی. تمدنی که کتاب قانون اساسی آن همین قرآن عزیزی است که در دستان من و شما هست اما با این تفاوت چشمگیر که قرآن ناطق مامور اجرای آن و تجلی بخش اعماق ناگفته این معجزه الهی خواهد بود.

وقتی دست دشمن به لطف الهی به قرآن ناطق زمان ما نمی رسد از روی عجز به قرآن مکتوب حمله می نماید. غافل از این که این کتاب آسمانی خود نور است و روشنایی بخش و با این اعمال شنیع، آوازه آن بیشتر در گوش بشریت می پیچد و این خود دعوتی عمومی است به توحید و دینی کامل به نام اسلام و خدا دشمنان ما را از نابخردان قرار داد. از خداوند اشد مجازات را برای عاملان این جریان کثیف خواهانیم.

از مصحف سوزانده گفتیم و در میانه این تابستان گرم و عطش آفرین یاد مصحف ورق ورق عطشان کربلا، این دردانه پروردگار و جگرگوشه اصحاب کسae به میان آمد. عاشورا، واقعه ای که اوج پلیدی و اوج پاکی را به نمایش می گذارد. افتخاری که نصیب نبی اکرم می شود و خداوند از بهترین بندۀ خود قربانی می پذیرد برای زنده نگه داشتن مکتب توحید و انعکاس هر لحظه ندای دعوت الهی در طین «هل من ناصر ينصرنى» حضرت سیدالشہدا علیہ السلام. و ما نیز در تمنای انتقام چشمۀ جوشان عاشورا، روزها را سپری و چشم انتظار قیام ذخیره الهی هستیم تا شاید خداوند جان ناقابل ما را در رکاب ولی خود خرید و ما را از آتش رهانید و تا ابد با پیامبر اکرم و اهل بیت علیهم السلام محشور گردانید چرا که سخت دلتانگیم و بی قرار. امید است از این شماره از نشریه نیز بازدید بفرمایید و گروه تحریریه نشریه رهروان زینبی علیها السلام را از نظرات راه گشای خود محتظوظ نمایید.

و من الله التوفيق

شرف صفری

راهبرد اطلاعاتی پیامبر اسلام در جنگ (بدر، احد و خندق) در آیات و روایات

استاد حوزه

اشاره

در این مقاله راهبرد عملیاتی، روانی، اقتصادی، اطلاعاتی بررسی شده است. به دلیل طولانی بودن مطالب، هر کدام از راهبردها را در یک شماره از نشریه خدمت شما عزیزان تقریم می‌گردد.

چکیده

در طول ۱۰ سال بعد از هجرت مسلمانان، پیامبر اکرم در مدینه تشکیل حکومت دادند و لشگر نظامی آراستند و در موقع لزوم به جنگ با دشمنان و صفات آرایی در مقابل آنان پرداختند. در بسیاری از این غزوات، قوانین جنگ، حملات ایذایی یا غافلگیرانه، جنگ روانی از طرف سپاه اسلام و یا مشرکین وجود داشته است که پیامبر عظیم الشأن اسلام بعضی از آن‌ها را تأیید و برخی دیگر را طرد فرموده اند و قوانین جدیدی بر اساس دین اسلام تأسیس نمودند. بسیاری از این قوانین در میان داستان عبرت‌آموز این جنگ‌ها مورد غفلت واقع شده که لازم به رویکردی دوباره و دقیق نظر علمی است. این مقاله به بررسی سه غزوه بدر، احد و خندق که از بزرگ ترین غزواتی بوده اند که در آن پیروزی، شکست و جنگ فرسایشی تجربه گردیده، پرداخته است و روش پیشبرد مبارزات و بیرون آمد از بن‌بست‌ها در جنگ (راهبرد) را مورد واکاوی قرار داده است.

روش جمع‌آوری اطلاعات در این تحقیق به صورت کتابخانه‌ای با مراجعه به کتب تاریخی مذهبی بوده است. پردازش اطلاعات به صورت توصیفی بوده و در مواردی نیز به تحلیل مطالب پرداخته شده است.

واژگان کلیدی: پیامبر اکرم جنگ، راهبرد، **اُحد**، بدر، خندق، غزوه، سریه.

راهبردهای اطلاعاتی

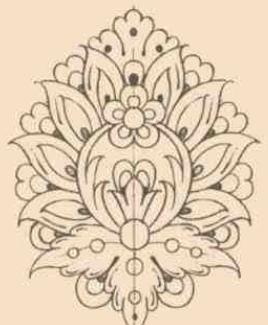
اطلاعات در جنگ نقش مهمی ایفا می‌کند و چه بسا بیشترین تأثیر را دارد لذا در این مبحث اهمیت حفظ اسرار، گرفتن اطلاعات از دشمن، شیوه مخفی کردن اطلاعات و همچنین مشورت و استفاده از مشاوران نظامی برای طرح و برنامه جنگی و از کسانی که مطلع در امور نظامی هستند مورد بررسی قرار می‌گیرد.

حفظ اسرار

گاهی اوقات در فرماندهی جنگ لازم می‌آید که یک فرمانده با تدبیر بعضی از اطلاعات را از لشگریان و غیر آن پنهان کند به عنوان نمونه در غزوه احد زمانی که حضرت رسول اکرم حباب بن منذر را به جمع‌آوری اطلاعاتی از دشمن مأموریت دادند به ایشان فرمودند یک فرمانده لایق باید اسرار را به خوبی مکتوم دارد؛ زیرا ستون پنجم نیروهای جاسوسی دشمن اطلاعات را به دشمن می‌دهند و موجبات شکست فراهم خواهد شد. حضرت در ادامه فرمودند:

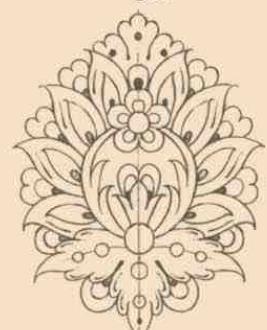
«چون برگشتی در حضور هیچ یک از مسلمانان به من گزارش مده مگر دشمن را اندک یافته باشی.»^۱

بعد از این که منذر اطلاعات لازم را در اختیار حضرت گذاشت فرمود: «از ایشان چیزی را فاش مکن، خداوند برای ما کافی و بهترین وکیل است، خداوندا با کمک تو با دشمن می‌ستیزم و بر آنها می‌تازم.»^۲

دریافت اطلاعات

نبرد از چند منبع، من جمله روش های نبی اکرم در جنگ ها بود

لذا فرمانده به عنوان یک وظیفه مهم باید تلاش سختی در این راه به کار گیرد که اسرار نظامی منتشر نشود و دیگر نفرات لشگر نیز آن چه می دانند با کسی در میان نگذارند. حضرت علی علیه السلام ضمن یک سخنرانی برای نیروهای خویش می فرمایند:

﴿أَلَا وَ إِنَّ لَكُمْ عِنْدِي أَلَا أَخْتَجِزُ دُونَكُمْ سِرَّاً إِلَّا فِي حِرْبٍ﴾^۳; آگاه باشد که حق شما بر من این است که من جز اسرار نظامی هیچگونه سری را از شما پنهان ندارم.^۴

گرفتن اطلاعات از دشمن آن چه در گذشته و حال نقش اساسی و تعیین کننده ای در جنگ داشته و دارد به دست آوردن اطلاعات دقیق و صحیح از کمیت و کیفیت نیروها، تجهیزات، تاکتیک ها و آرایش نظامی دشمن است.

همچنان که قبل‌آیان گردید پیامبر در جنگ احمد این مسئولیت خطیر را به حباب بن منذر^۵ محول کرد. حباب این مأموریت را به بهترین وجه انجام داد و ارقام صحیحی را از موقعیت رزمی دشمن به دست آورد و تقدیم پیامبر کرد.^۶ از موارد دیگر کسب اطلاعات از دشمن توسط پیامبر در پنجم ماه شوال سال سوم هجرت بود که حضرت انس و مونس، فرزندان فضاله را بیرون مدینه فرستاد تا او را از اخبار قریش آگاه سازند و آن دو نفر خبر آورند که سپاه قریش نزدیک مدینه است.^۷

استفاده از مراکز اطلاعاتی متعدد در روش دریافت اطلاعات از دشمن لازم است که به یک منبع اطلاعات بستنده نکنیم و از چند طریق خبرهای مربوط به دشمن را بگیریم. در سیره و سنت حضرت رسول اکرم در جنگ چنین روشی به چشم می خورد. از جمله بعد از اینکه حباب بن منذر اطلاعات مربوط به دشمن را در اختیار پیامبر گذاشت ایشان فرمودند: به من هم همین اخبار رسیده است.^۸

که نشان از این دارد که حضرت مشابه این اطلاعات را قبل از طریقی دیگر کسب کرده است. از جمله مواردی که حضرت رسول اکرم در صدد گرفتن اطلاعاتی از وضعیت دشمن برآمد، در جنگ خندق بود.

حدیفه می‌گوید: ... پیامبر در این میان نزد یکایک مامی‌آمد تا این که به من رسید و فرمود: ای حدیفه می‌خواهم بروی و از دشمن برای من خبر بیاوری. من در آن شب که باد بسیار سختی وزیدن گرفته بود رفتم تا بدان جا رسیدم که صدای بادی را از میان صفوف و خیمه‌های آن‌ها می‌گذشت می‌شنیدم و حتی صدای الرحیل الرحیل آن‌ها را که قصد کوچ کردن داشتند می‌شنیدم پس از انجام مأموریت برگشتم و اخبار آن‌ها را که قصد کوچ کردن داشتند می‌شنیدم پس از انجام ۱۰ از مصادیق دیگر کسب اطلاعات لشگر اسلام این بود که: عباس بن عبدالمطلب در آن شب که بعد از جنگ بدر اسیر بود اسلام آورد و به مکه برگشت و اسلام خود را پوشیده می‌داشت.^{۱۱}

یک سال بعد قریش برای خونخواهی کشته‌های جنگ بدر آماده شدند و به مالی که ابوسفیان (در جنگ بدر) آورده بود کمک جستند و گفتند: چیزی از آن را جز در جنگ با محمد مصرف نکنید. پس عباس بن عبدالمطلب خبر آن‌ها را به رسول خدا نوشت و نوشه را با مردی از جهنه فرستاد و پیامبر هم یاران خود را از این قضیه آگاه ساخت.^{۱۲}

شیوه مخفی نگه داشتن اطلاعات

پیش از جنگ بدر پیامبر اسلام «عبدالله بن جحش» را طلبید و نامه‌ای به او داد و هشت نفر از مهاجران را همراه وی نمود و به او فرمان داد، پس از آن که دو روز راه پیمود، نامه را بگشاید و طبق آن عمل کند او پس از دو روز طی طریق، نامه را گشود و چنین یافت. پس از آن که نامه را باز کردی تا نخله (زمینی که بین مکه و طایف است) پیش برو و در آن جا وضع قریش را زیر نظر بگیر و جریان را به ما گزارش بده. از جمله نکات بر جسته‌ای که در این روایت در شیوه جنگ و فرماندهی دیده می‌شود این است که فرمان را در نامه‌ای سربسته مرقوم فرمودند و اجازه گشودن آن را تا دو روز ندادند و وقتی باید نامه گشوده شود که افراد در منطقه و موقعیت قرار گرفتند.

نتیجه گیری

در جنگ‌های صدر اسلام اتفاقات بسیار زیادی به وقوع می‌پیوندد که هر کدام به تنها یی قابلیت بررسی و برداشت الگویی دارد. با توجه به جبهه‌های مختلف از قبیل جنگ‌های سرد و رسانه‌ای، جنگ‌های نامنظم و پارهیزانی، جنگ‌های اقتصادی و... که در زمان کنونی در جای جای ملل اسلامی وجود دارد، لزوم رویکرد تحلیل گرايانه و جزئی تر امت اسلامی به این قبیل مسائل را می‌طلبد:

لذا در این تحقیق از لابلای این وقایع نکات راهبردی و تصمیمات کلیدی اتخاذ شده مانند توجه به روحیات رزمندگان، مقابله با شایعات، داشتن تعدد مراکز اطلاعاتی، واقع‌گرایی در تحلیل اتفاقات توسط رزمندگان، مقابله با جنگ روانی، حفظ اسرار و... مورد توجه قرار گرفته است که بررسی آن می‌تواند صاحب نظران متشکل از کارشناسان دینی و نظامی را در کشف راهبردهای جنگی کمک نماید.

انشاء ا...

فهرست منابع

- (۱) پژوهشکده تحقیقات اسلامی (جمعی از نویسندهای)، همان، ص ۸۷.
- (۲) مغازی واقدی، همان، ص ۱۵۱.
- (۳) نهج البلاغه، نامه ۵۳.
- (۴) عقیدتی سیاسی ارتش جمهوری اسلامی ایران، درس‌هایی از نظام دفاعی اسلام، دفتر نشر فرهنگ اسلامی، ۱۳۶۳ش، ص ۷۲.
- (۵) حباب بن منذر بن جموح انصاری خزرجی سلمی از صحابیان شجاع و دلاور صدر اسلام است که در جنگ‌های بسیاری در رکاب پیامبر اسلام حضور داشت.
- (۶) مغازی واقدی، همان، ص ۱۵۱.
- (۷) همان.
- (۸) مجتبی تونه‌ای، فرهنگ جامع الفبا ای تاریخ و جغرافیای مکه و مدینه، ص ۳۱۱.
- (۹) در زمان کنونی اینگونه وظایف را رکن ۲ اطلاعات در ارتش بر عهده دارد.
- (۱۰) محمدباقر محقق، نمونه بینات در شان نزول آیات، ج ۱، ص ۶۳۵.
- (۱۱) تاریخ یعقوبی، همان، ص ۴۰۵.
- (۱۲) همان، ص ۴۰۶.

خديجه ساپorte

بررسی صالح‌المؤمنین در قرآن با رویکرد آیه ۴ سوره تحریم

طلبه فارغ‌التحصیل

چکیده

صالح‌المؤمنین به معنای بهترین مؤمنان یا مؤمنان شایسته، در آیه ۴ سوره تحریم ذکر شده است. در مورد مصدق صالح‌المؤمنین اقوال مختلفی در تفاسیر شیعه و اهل سنت بیان گردیده که هدف اصلی این مقاله، بررسی آن در آیه شریفه و تبیین دیدگاه‌های مختلف مفسرین فرقین در مورد مصدق صالح‌المؤمنین بر اساس روایات تفسیری و احادیث مربوطه و تطبیق این دیدگاه‌ها می‌باشد. روش تحقیق، توصیفی تحلیلی و با استناد به منابع کتابخانه‌ای تفسیری و روایی از عالمان و مفسران شیعه و اهل سنت می‌باشد. یافته‌ها نشان می‌دهد که در مورد مصدق صالح‌المؤمنین سه دیدگاه کلی وجود دارد. برخی از مفسرین شیعه و سنی همه افراد با ایمان را مصدق صالح‌المؤمنین می‌دانند، برخی نیز امیر‌المؤمنین علیه السلام و برخی دیگر ابوبکر و عمر را مصدق آن معرفی می‌کنند. از بررسی دیدگاه مفسرین فرقین این نتیجه حاصل می‌شود که قوی‌ترین و مشهورترین قول از میان اقوال آن است که مصدق حقیقی صالح‌المؤمنین، امام علی علیه السلام می‌باشد که شاهد آن، روایات بسیاری است که در منابع شیعه و سنی نقل شده است.

کلیدواژه: صالح، مؤمن، صالح‌المؤمنین، آیه ۴ سوره تحریم.

در طول حیات پربرکت پیامبر بزرگوار اسلام صلی الله علیه و آله حوادث و اتفاقات بسیاری رخ داده است که منشأ نزول آیات قرآن می باشد و بر اساس آن، احکام، قوانین و یا نکته هایی را بیان نموده تا تمامی مسلمانان و مومنان در اعصار مختلف بتوانند از آن ها بهره مند شوند. یکی از نکاتی که در آیات قرآن به آن تذکر داده است، پشتیبانی و حمایت خداوند از پیامبر مکرم اسلام صلی الله علیه و آله در مقابل دشمنان، منافقان، توطئه ها، آسیب ها و... است که پیوسته به آن گوشزد نموده و بر آن تأکید کرده است. از جمله آیه ۴ سوره تحريم که خداوند در برابر دسیسه ای که دو تن از همسران پیامبر صلی الله علیه و آله نسبت به حضرت ترتیب دادند، از رسول خود حمایت کرده و برای تأکید بیشتر بر این حمایت و پشتیبانی، در کنار حمایت الهی از پشتیبانی فرشتگان، جبرئیل و صالح المؤمنین نام برد است.

پرداختن به موضوع صالح المؤمنین از جهاتی ضروری و مهم می نماید. اولین جهت آن، تبیین مصداق صالح المؤمنین طبق نظر مفسرین شیعه و اهل سنت و استناد به روایات تفسیری و احادیثی است که ذیل آیه شریفه و در مورد شأن نزول این آیه و صالح المؤمنین بیان گردیده است که اکثر مفسرین فرقین بر این مساله اتفاق نظر دارند که منظور از صالح المؤمنین، امام علی علیه السلام است که در طول حیات پربرکت خود تا زمان رحلت پیامبر اسلام، پیوسته حامی و پشتیبان ایشان بوده و در سخت ترین لحظات زندگی پیامبر، به دفاع از ایشان و اسلام و دین خدا پرداخته است و پس از رحلت وجود مقدس پیامبر نیز، در استواری دین خدا و نگهداشتن سیره واقعی پیامبر اسلام صلی الله علیه و آله استوار مانده است.

همچنین بررسی واژه صالح المؤمنین در آیه ۴ سوره تحريم و بررسی اقوال مختلف پیرامون مصداق آن در روایات، نشان از ولایی جایگاه امیرالمؤمنین علیه السلام نزد خداوند دارد، چرا که از ایشان به عنوان صالح المؤمنین (صفتی که در قرآن برای پیامبران ذکر شده) در قرآن یاد شده و در زمرة کسانی قرار گرفته اند که در کنار فرشتگان، جبرئیل و خداوند، از پیامبر خدا پشتیبانی و حمایت می کنند.

۱- معناشناسی

مفهوم شناسی واژگان اصلی تحقیق، بسیاری از مفاهیم پرکاربرد در این تحقیق را روشن نموده و زمینه طرح مباحث اصلی را فراهم می نماید. به همین منظور ابتدا به بررسی معنای لغوی و اصطلاحی صالح، مومن و صالح المؤمنین پرداخته می شود.

۱-۱- صالح

صالح از ریشه «صلَح» و در لغت، ضد فساد و تباہی و به معنای صلاح و خوبی، مسالمت و سازش است. و در اصطلاح، صالح به معنای شخص شایسته ای است که در اعمال و امورش به دنبال خوبی و درستکاری است و در اعمال او فساد وجود ندارد.

۱-۲- مومن

مومن از ریشه «أَمِنَ» در لغت ضد خوف و به معنای امنیت، سکون، آرامش خاطر و نفس و از بین رفتن خوف، وحشت، اضطراب، بیم و هراس می باشد و ایمان، ضد کفر و به معنای تصدیق و باور قلبی است و در اصطلاح، مومن کسی است که ایمانش به مرتبه تصدیق قلبی رسیده و عملش همراه با اطمینان، انقیاد و خضوع باشد.

۱-۳- صالح المؤمنین

با توجه به مفهوم شناسی صالح و مومن، اصطلاح صالح المؤمنین به معنای بهترین مؤمنان یا مؤمنان شایسته می باشد، این واژه برگرفته از آیه چهارم سوره تحريم، به عنوان فردی معرفی شده است که به همراه خداوند، جبرئیل و دیگر فرشتگان از پیامبر اسلام صلی الله علیه و آله پشتیبانی می کند.

۱-۴- آیه ۴ سوره تحريم

خداوند در این آیه در مورد صالح المؤمنین می فرماید: «إِنْ تَتُوبَا إِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَغَّثْ قُلُوبُكُمَا وَ إِنْ تَظَاهَرَا عَلَيْهِ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ مَوْلَاهُ وَ جِبْرِيلُ وَ صَالِحُ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمَلَائِكَةُ بَعْدَ ذَلِكَ ظَهِيرٌ» اگر شما دو زن توبه کنید بهتر است، زیرا دلهایتان از حق باز گشته است و اگر برای آزارش همدست شوید، خدا یاور اوست و نیز جبرئیل و مؤمنان شایسته و فرشتگان از آن پس یاور او خواهند بود.

۱-۴-۱- معناشناسی مفردات آیه

صفت از «صفو» به معنای میل است که در اینجا منظور میل به باطل و خروج از حالت استقامت و تمايل به انحراف است.

کلمه «تظاهر» به معنای پشت به پشت هم دادن و کمک کردن است.

کلمه «مولی» به معنای ولی و سرپرستی است که عهده دار امر متولی علیه باشد و او را از هر خطری که تهدیدش کند، یاری نماید.

به اتفاق نظر مفسرین شیعه و اهل سنت، عبارت «إِنْ تَتُوبَا إِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَفَّتْ قُلُوبُكُمَا وَ إِنْ تَظَاهِرَا عَلَيْهِ» خطاب به عایشه و حفصه است. به گونه ای که در صحیح مسلم آمده است که ابن عباس از عمر پرسید از میان همسران پیامبر کدام دو زن بودند که به آن ها فرمود: «اگر توبه کنید دل هایتان به حق تمايل پیدا کرده است؟» عمر گفت: این دو زن، عایشه و حفصه بودند.

بر این اساس، معنای آیه چنین است که اگر این دو زن، توبه کردند و اصلاح شدند، دلشان به فرمان خدا تمايل پیدا کرده است، اما اگر همچنان بر همکاری با یکدیگر علیه پیامبر پای فشردند، خدا دوست و یاور اوست و نیز جبرئیل و تمامی فرشتگان و صالح المؤمنین او را کمک و پشتیبانی خواهند کرد.

۱-۴-۲- شأن نزول

در شان نزول این آیه روایات زیادی در کتب تفسیر، حدیث و تاریخ شیعه و اهل سنت نقل شده است. روایت مشهور آن است که پیامبر صلی الله علیه وآلہ گاهی که نزد زینب بنت جحش (یکی از همسرانش) می‌رفت؛ زینب او را نگاه می‌داشت و از عسلی که تهیه کرده بود خدمت پیامبر صلی الله علیه وآلہ می‌آورد، این مساله بر عایشه گران آمد و می‌گوید: من با حفصه، قرار گذاشتیم که هر وقت پیامبر صلی الله علیه وآلہ نزد یکی از ما آمد به ایشان بگوییم آیا صمغ مغافیر خورده‌ای؟! (مفاییر صمغی بود که بوی نامناسبی داشت) و پیامبر صلی الله علیه وآلہ دوست نداشت که بوی نامناسبی از دهان یا لباسش استشمام شود بلکه می‌خواست همیشه خوشبو و معطر باشد! بنابراین روزی که پیامبر صلی الله علیه وآلہ نزد حفصه آمد، او این سخن را به ایشان گفت و حضرت فرمود:

من مغافیر نخورده‌ام، بلکه عسلی نزد زینب بنت جحش نوشیدم، و من سوگند یاد می‌کنم که دیگر از آن عسل ننوشتم، ولی این سخن را به کسی مگو. ولی حفظه این راز را افشا کرد و بعد معلوم شد اصل این قضیه، توطئه بوده است. پیامبر صلی الله علیه و آل‌ه سخت ناراحت شد و آیه فوق نازل گشت و ماجرا را چنان پایان داد که دیگر این گونه کارها در درون خانه پیامبر صلی الله علیه و آل‌ه تکرار نشود.

در بعضی از روایات نیز آمده است که پیامبر صلی الله علیه و آل‌ه بعد از این ماجرا بک ماه از همسران خود کناره گیری کرد، و حتی شایعه تصمیم آن حضرت نسبت به طلاق آن‌ها منتشر شد، به طوری که سخت به وحشت افتادند، و از کار خود پشیمان شدند. این آیه نشان می‌دهد که توطئه این دو همسر چقدر در قلب پاک پیامبر صلی الله علیه و آله تأثیر منفی گذاشته است که خداوند این همه از ایشان دفاع می‌کند و دلداری می‌دهد. زیرا حمایت خودش کافی بود ولی برای تأکید، حمایت جبرئیل، صالح‌المؤمنین و فرشتگان را هم بر آن ضمیمه کرده است.

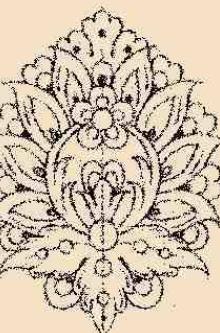
۲- مصاديق صالح المؤمنين

در مورد این که مصاديق صالح المؤمنين چه کسی یا چه کسانی هستند، میان عالمان و مفسران شیعه و اهل سنت اختلاف نظر وجود دارد که در این قسمت با توجه به اقوال مفسرین شیعه و سنی و روایاتی که به آن استناد داده اند، مصاديق صالح المؤمنين ذکر می‌شود:

۱-۲- همه مؤمنین

برخی از مفسران اهل سنت و شیعه، صالح را اسم جنس دانسته و نتیجه گرفته‌اند که شامل همه مؤمنان صالح، باتقوا و کامل الایمان می‌شود که امام علی علیه السلام کامل‌ترین مصاديق آن می‌باشد.

طبق نظر این گروه از مفسرین، «صالح المؤمنين» همه افراد با ايمان، شايسته و صالح و درستکار را شامل می‌شود که يار و ياور پیامبرند، نه تنها اصحاب و ياران صالحی که در عصر او بودند بلکه از يك نظر، مؤمنان صالح قرون و اعصار دیگر را نیز در بر می‌گيرد که هر کدام به نوعی به ياري اسلام و پیامبر صلی الله علیه و آل‌ه و مكتبش بر می‌خizند؛ ولی

در خصوص

مصاديق

صالح المؤمنين

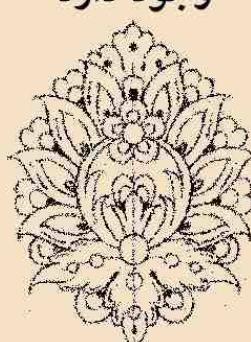
میان عالمان

و مفسران شیعه

و اهل سنت

اختلاف نظر

وجود دارد

مهم اینجا است که در روایات متعدد « صالح المؤمنین » به امام علی علیه السلام تفسیر شده است و نشان می دهد که او برترین و کامل ترین مصدق این آیه است و با توجه به این که در کنار جبرئیل قرار گرفته، عظمت مقام او و اهمیت این فضیلت به خوبی آشکار می شود.

بنابراین طبق نظر این گروه از مفسرین، صالح المؤمنین شامل همه افراد با ایمان از صدر اسلام تاکنون می شود و معتقدند روایاتی که در مورد امیرالمؤمنین علیه السلام به عنوان مصدق صالح المؤمنین آمده نشان می دهد که ایشان کامل ترین مصدق آن می باشند.

۲-۲- امیرالمؤمنین علی علیه السلام

برخی از مفسرین و عالمان شیعه و اهل سنت معتقدند که این واژه فقط بر یک شخص قابل صدق است و آن، امیرالمؤمنین علی علیه السلام است.

حضرت

امیرالمؤمنین

علیه السلام

به عنوان

کامل ترین

صدق صالح

المؤمنین

می باشند

علامه طباطبائی معتقد است معنای « صالح المؤمنین » غیر از معنای « الصالح من المؤمنين » است و فقط ترکیب دوم است که بهدلیل داشتن « الف » و « لام » بر سر کلمه صالح اسم جنس است و افاده عموم می کند؛ ولی صالح المؤمنین جنسیت و عمومیت را نمی رساند و معتقد است این سخن درست نیست که صالح مفرد آمده ولی معنای جمع از آن اراده کرده است، صاحب این قول مضاف به جمع، یعنی صالح المؤمنین را با مفرد دارای الف و لام مقایسه کرده و گمان نموده همان طور که مفرد دارای الف و لام، جنس را می رساند، مضاف به جمع هم همین طور است، در حالی که چنین نیست و ظاهر « صالح المؤمنین » معنایی است غیر آن معنایی که عبارت « الصالح من المؤمنين » آن را افاده می کند؛ دومی افاده جنس می کند، ولی اولی جنسیت و کلیت را نمی رساند.

همچنین به گفته علامه مجلسی، عالمان شیعه و به گفته علامه حلی، مفسران اتفاق نظر دارند که صالح المؤمنین، امام علی علیه السلام است. مستند آنان روایاتی است در منابع شیعه و اهل سنت است که امام علی علیه السلام را تنها مصدق آن معرفی کرده است و درباره علت آن گفته اند که صالح المؤمنین باید بهترین مؤمنان و معصوم باشد؛ چون همراه جبرئیل و دیگر فرشتگان آمده است.

در ادامه به برخی از این احادیث که در منابع شیعه و اهل سنت به آنها استناد شده است، اشاره می‌گردد.

در کتاب‌های روایی و تفسیری شیعی و در حدیثی از پیامبر صلی الله علیه و آله نقل شده که فرمود: «صَالِحُ الْمُؤْمِنِينَ، عَلَىٰ بْنُ أَبِي طَالِبٍ» صالح مؤمنان، علی بن ابی طالب است.

در حدیثی از امام باقر علیه السلام نقل شده که پیامبر خدا صلی الله علیه و آله، دو بار علی علیه السلام را به یاران خود معرفی کرد: یک بار زمانی بود که فرمود: «هر کسی که من مولای اویم، علی، مولای اوست» و بار دوم، هنگامی بود که این آیه نازل شد: (در حقیقت، خدا خود، یاور اوست و جبرئیل و صالح مؤمنان...). پیامبر خدا دست علی علیه السلام را گرفت و فرمود: «ای مردم! این، صالح مؤمنان است.»

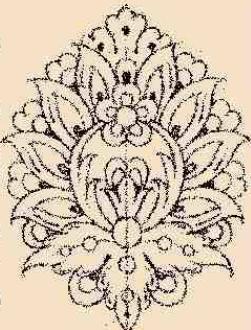
همچنین در زیارتی که برای امام علی علیه السلام از امام باقر علیه السلام نقل شده، آمده است: «السَّلَامُ عَلَى صَالِحِ الْمُؤْمِنِينَ، وَ وَارِثِ عِلْمِ النَّبِيِّنَ» سلام بر برگزیده مؤمنان و وارث دانش پیامبران.

در زیارت امام حسین علیه السلام نیز می‌خوانیم: «السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ صَالِحِ الْمُؤْمِنِينَ» سلام بر فرزند برگزیده مؤمنان.

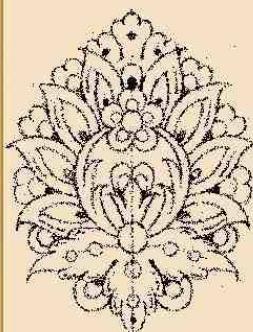
در کتاب‌های روایی و تفسیری اهل سنت نیز روایاتی در این باره ذکر شده که برخی از آن‌ها با روایات شیعه مشترک است و برخی نیز در منابع اهل سنت ذکر شده است.

از جمله، حاکم حسکانی حنفی ذیل آیه ۴ سوره تحریم، هیجده حدیث از طرق مختلف نقل می‌کند که منظور از «صالح المؤمنین» علی بن ابیطالب علیه السلام است. به عنوان نمونه، اسماء بنت عمیس نقل می‌کند که از پیامبر اسلام صلی الله علیه و آله شنیدم می‌فرمود: «صَالِحُ الْمُؤْمِنِينَ، عَلَىٰ بْنُ ابِطَالِبٍ» صالح المؤمنین علی بن ابیطالب است.

همچنین از ابن عباس نقل می‌کند که رسول خدا صلی الله علیه و آله درباره علی بن ابیطالب علیه السلام فرمود: «هُوَ صَالِحُ الْمُؤْمِنِينَ» او است صالح المؤمنین.

همچنین در روایتی دیگر از عمار یاسر آورده است که از امام علی علیه السلام شنید که فرمود: «پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله مرا فرا خواند و فرمود: أَلَا أَبْشِرُكَ؟ قُلْتُ: بَلَى يَا رَسُولَ اللهِ! وَ مَا زَلْتَ مُبَشِّرًا بِالْخَيْرِ! قَالَ: قَدْ أَنْزَلَ اللَّهُ فِيكَ قُرْآنًا، قُلْتُ وَ مَا هُوَ يَا رَسُولَ اللهِ؟ قَالَ قُرْنَتْ بِجَبَرِيلٍ ثُمَّ قَرَأَ: وَ جَبَرِيلٌ وَ صَالِحُ الْمُؤْمِنِينَ...» آیا تو را بشارت بدهم؟ عرض کردم آری ای رسول خدا، تو همیشه بشارت دهنده به خوبی ها بودی، فرمود: خداوند درباره تو آیه ای نازل کرده و برای تو قرینی برشمرده است، عرض کردم کدام همتا؟ فرمود: تو قرین و هم ردیف جبرئیل شده ای، سپس این آیه را قرائت فرمودند: «وَ جَبَرِيلٌ وَ صَالِحُ الْمُؤْمِنِينَ»؛ همچنین همین روایت و مضمون از حدیفه، سلمان فارسی، ابن سیرین و ... در این کتاب نقل گردیده است.

بررسی در تفسیر «روح البیان» بعد از نقل اقوال در ذیل این آیه، از جمله قول مجاهد که منظور از صالح المؤمنین، علی علیه السلام است می گوید: «يُؤَيَّدُهُ قَوْلُهُ عَلَيْهِ السَّلَامُ يَا عَلَىَّ أَنْتَ مِنِّي بِمَنْزِلَةِ هَارُونَ مِنْ مُوسَى» تایید این سخن، حدیث دیگری از پیامبر صلی الله علیه و آله است که فرمود: ای علی تو نسبت به من همچون هارون نسبت به موسی علیه السلام هستی. سپس آیات متعددی را نقل می کند که خداوند واژه صالحین را در قرآن مجید بر پیامران بزرگ اطلاق فرموده و نتیجه می گیرد هنگامی که علی علیه السلام به منزله پیامبر خدا هارون باشد، شایسته عنوان صالحین است.

برخی دیگر از مفسرین شیعه و اهل سنت نیز این عقیده را مطرح کرده و از جمله آیاتی که به آن استناد می کنند آیات «وَ كُلًا جَعَلْنَا صالحِينَ» و آیه «الْحَقِّنِي بِالصَّالِحِينَ» می باشد که معتقدند هنگامی که علی علیه السلام به منزله هارون باشد، او نیز مصدق صالح است.

در کتاب «الدر المتشور» از سیوطی، ذیل آیه ۴ سوره تحریم از «ابن عباس» و «اسما بنت عمیس» مشابه احادیث بالا نقل شده است.

ابن مغازلی در کتاب «مناقب» خود روایتی آورده و نظر «مجاهد» در مورد آیه را بیان نموده و مصدق صالح المؤمنین را، علی علیه السلام دانسته است.

عالیم دیگر اهل سنت، ابن حجر هیثمی هم در مورد صالح المؤمنین در این آیه نقل می کند که در روایات نبوی و روایاتی که از تابعین نقل شده، آمده است که مصداق صالح المؤمنین، امیرالمؤمنین علیه السلام است.

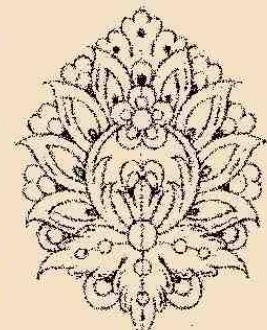
اما در مقابل، ابن تیمیه از علمای اهل سنت که تفکر و هابیت از نظرات وی نشأت می گیرد و پیوسته می کوشد فضایل امیرالمؤمنین علیه السلام را رد نماید، در این مورد نیز معتقد است این آیه دلیلی بر افضلیت علی علیه السلام ندارد و معتقد است چیزی که گفته شده، ثابت نمی کند که آیه مخصوص علی علیه السلام است و این سخن از جانب کسی که حرفش مورد قبول باشد نقل نگردیده است، و حدیثی که بیان می کند علی علیه السلام مصداق صالح المؤمنین است، دروغ و ساختگی است.

اما روایات بسیاری که در منابع اهل سنت و شیعه در مورد این آیه شریفه و اختصاص مصداق صالح المؤمنین به امام علی علیه السلام ذکر شده و برخی از آن ها در این قسمت از تحقیق ارائه گردید، این ادعای ابن تیمیه را به کلی رد می کند.

۳-۲- امام علی علیه السلام، ابوبکر و عمر

برخی از مفسران اهل سنت معتقدند علی علیه السلام، ابوبکر و عمر از مصادیق صالح المؤمنین هستند، اما مصادیق آن، در این افراد منحصر نیست. همچنین معتقد است ابن عساکر، ابوبکر و عمر را مصداق صالح المؤمنین دانسته است؛ چراکه این دو، دختران خود عایشه و حفصه را که از همسران پیامبر بودند، از اذیت و آزار پیامبر صلی الله علیه و آله باز می داشتند. همچنین برپایه روایاتی که در منابع اهل سنت نقل شده، ابوبکر و عمر، یا عمر به تنها مصداق صالح المؤمنین معرفی شده‌اند. البته سند این روایات ضعیف شمرده شده است.

۳- تطبیق دیدگاه های مختلف مفسرین در مورد صالح المؤمنین با توجه به مطالبی که از منابع روایی و تفسیری اهل سنت و شیعه در قسمت قبل در مورد مصداق صالح المؤمنین در آیه ۴ سوره تحريم بیان گردید، دیدگاه های مختلفی از عالمان و

در روایات

بسیاری در منابع

اهل سنت،

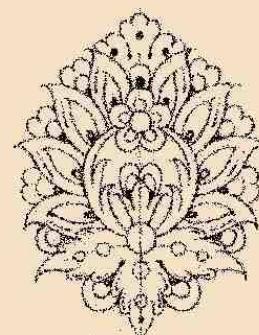
مصدق

صالح المؤمنین

حضرت علی

علیه السلام ذکر

شده است

تفسرین شیعه و اهل سنت در این باره وجود دارد که در این قسمت بررسی تطبیقی صورت می‌گیرد. برخی از مفسران شیعه و اهل سنت بر این عقیده هستند که منظور از صالح المؤمنین همه افراد باایمان است و تمام افراد مومن در سراسر تاریخ اسلام را شامل می‌شود که طبق نظر برخی از آن‌ها، با استناد به روایاتی که در مورد امام علی علیه السلام به عنوان مصداق صالح المؤمنین آمده است، ایشان کامل ترین مصدق بشه شمار می‌روند. اما برخی دیگر از عالمان و مفسرین شیعه و اهل سنت که به ادعای علامه مجلسی و علامه حلی، شامل اکثر آن‌ها می‌شود، معتقدند که مصداق صالح المؤمنین در آیه ۴ تحریم، کسی به جز امیر المؤمنین علی علیه السلام نیست و در منابع روایی و تفسیری فرقیین، روایات و احادیث بسیار فراوانی در این باره ذکر شده است و برخی از این روایات، به طور مستقیم به این مساله اشاره دارند که منظور از صالح المؤمنین در آیه ۴ سوره تحریم، امام علی علیه السلام هستند. تنها کسی که با این نظریه مقابله کرده و آن را ساختگی می‌پنداشد ابن تیمیه است که با توجه به سیره رفتاری وی نسبت به امیر المؤمنین علیه السلام و همچنین فراوانی روایات در تایید امیر المؤمنین به عنوان مصداق صالح المؤمنین و همچنین ذکر این احادیث در منابع اهل سنت، نظریه وی رد می‌شود. دیدگاه دیگری که درباره مصداق صالح المؤمنین وجود دارد و بسیار نادر می‌باشد آن است که در برخی منابع اهل سنت آمده است که منظور از صالح المؤمنین در آیه ۴ تحریم، علی بن ابی طالب علیه السلام، ابوبکر و عمر هستند و در برخی منابع دیگر، تنها ابوبکر و عمر را نام برده است که البته این نکته را نیز تذکر داده که مصداق صالح المؤمنین تنها در این افراد خلاصه نمی‌شود. از بررسی تطبیقی نظرات مختلفی که از عالمان و مفسران شیعه و اهل سنت در مورد مصداق صالح المؤمنین در آیه ۴ تحریم ذکر شده‌اند می‌توان نتیجه گرفت که اکثریت علمای اهل سنت و شیعه معتقدند که مصداق صالح المؤمنین، امیر المؤمنین علی علیه السلام است و این نظریه از نظر استدلال و استناد به روایات از قدرت و قوت بیشتری

نسبت به دیگر دیدگاه‌ها برخوردار می‌باشد. چرا که اولاً با روایات و احادیث مختلف و فراوانی که امام علی علیه السلام را مصدق صالح المؤمنین ذکر کرده‌اند، در کتب تفسیری و روایی خود این مساله را اثبات نموده و بر آن استدلال کرده‌اند. ثانیاً دلیل علامه طباطبائی بر این مساله که عبارت «صالح المؤمنین» افاده جمع نمی‌کند و بر اسم جنس دلالت ندارد، قابل توجه می‌باشد. و در نهایت می‌توان گفت این نظریه که مصدق حقیقی صالح المؤمنین، امیرالمؤمنین علی علیه السلام است، نظریه برگزیده می‌باشد.

نتیجه گیری

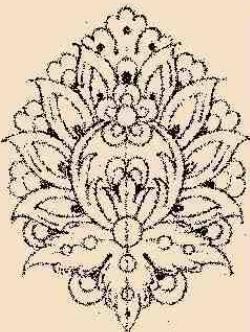
با بررسی آیه ۴ سوره تحريم که در آن واژه صالح المؤمنین آمده است، می‌توان مباحثی را مطرح نمود:

۱- این آیه شریفه طبق نظر مشهور، در مورد دو تن از همسران پیامبر صلی الله علیه و آله یعنی عایشه و حفصه نازل شده است که با طرح نقشه‌ای موجب آزار و اذیت رسول مکرم اسلام شده و آن حضرت نیز تصمیم به کناره گیری از آنان گرفتند که این مساله موجب شد خداوند این آیه را نازل کرده و آن دو زن را به توبه فراخوانده و به آن‌ها گوشزد نماید که اگر بخواهد علیه پیامبر توطئه نماید، خداوند، جبرئیل، ملاکه و صالح المؤمنین پشتیبان او هستند و از او حمایت می‌کنند.

۲- در مورد این که مصدق صالح المؤمنین چه کسی است نظرات مختلفی میان علماء و مفسرین شیعه و اهل سنت وجود دارد که نظر مشهور آن است که مصدق صالح المؤمنین طبق روایات فراوان و متعددی که وجود دارد، امیرالمؤمنین علی علیه السلام می‌باشد.

۳- طبق نظر برخی از مفسرین شیعه و اهل سنت، صالح المؤمنین اسم جنس می‌باشد و مصدق آن، همه افراد با ایمان در همه اعصار و دوران‌های مختلف هستند که وجود برخی روایات در مورد امام علی علیه السلام نشان می‌دهد ایشان کامل ترین مصدق آن هستند.

۴- برخی از علماء اهل سنت نیز این نظریه را مطرح کرده‌اند که برخی روایات، مصدق صالح المؤمنین را ابوبکر و عمر دانسته‌اند.

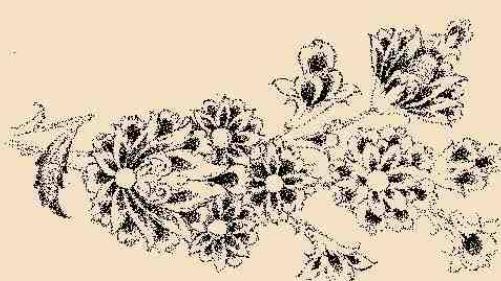
۵- با بررسی و تطبیق دیدگاه های علماء و مفسرین فرقیین، می توان گفت که از میان اقوال مطرح شده در مورد مصدق صالح المؤمنین، قوی ترین، مستدل ترین و مشهورترین آن همان است که مصدق صالح المؤمنین را امیر المؤمنین علی علیه السلام می داند. چرا که اولاً طبق نظر علامه طباطبائی، کلمه صالح مانند صالح نیست که افاده جمع و عمومیت نماید. ثانیاً روایات و احادیثی که ذیل آیه ۴ سوره تحريم در مورد شأن نزول آیه شریفه و مصدق صالح المؤمنین ذکر شده و همچنین روایاتی که به وفور در مورد ایشان به عنوان صالح المؤمنین در منابع شیعه و اهل سنت آمده است، این موضوع را اثبات می نماید و عقیده کسانی همچون ابن تیمیه را که این مساله را ساختگی می پنداشت و یا آن را عمومیت به همه افراد با ایمان می دهنده، رد می کند.

فهرست منابع

* قرآن کریم

۱. ابن بابویه، محمدبن علی (شیخ صدوق)، الامالی، تهران: کتابچی، ۱۳۷۶.
۲. ابن شهرآشوب، محمدبن علی، مناقب، تصحیح محمدحسین آشتیانی و هاشم رسولی، قم: علامه، ۱۳۷۹ق.
۳. ابن مغازلی، مناقب، قم: سبط النبی، ۱۴۲۶ق.
۴. ابن منظور، محمد بن مکرم، لسان العرب، تصحیح احمد فارس، ج ۳، بیروت: دارالفکر، ۱۴۱۴ق.
۵. استرآبادی، علی، تأویل الآیات الظاهرة، تصحیح حسین استادولی، قم: اسلامی، ۱۴۰۹ق.
۶. اندلسی، ابوحیان محمد بن یوسف، البحر المحيط فی التفسیر، تحقیق صدقی محمد جمیل، بیروت: دارالفکر، ۱۴۲۰ق.
۷. آلوسی، محمود بن عبدالله، روح المعانی فی تفسیر القرآن العظیم و السبع المثانی، بیروت: دارالكتب العلمیة، ۱۴۱۵ق.
۸. بحرانی، هاشم، تفسیر البرهان، قم: بعثت، بیتا.
۹. بخاری، صحیح، بیجا: دارالفکر للطبعه و النشر و التوزیع، ۱۴۰۱ق.
۱۰. برسویی، اسماعیل، تفسیر روح البیان، بیروت: دارالفکر، بیروت، بیتا.
۱۱. بهرام پور، ابوالفضل، تفسیر نسیم حیات، تهران: آواز قرآن، ۱۳۹۷.
۱۲. حسکانی، عیبدالله بن احمد، شواهد التنزیل لقواعد التفضیل، تحقیق محمدباقر محمودی، تهران: وزارت ارشاد، ۱۴۱۱ق.
۱۳. حویزی، عبدالعلی، تفسیر نور الثقلین، تحقیق هاشم رسولی محلاتی، قم: اسماعیلیان، ۱۴۱۵ق.

١٤. خوارزمی، موفق بن احمد، مقتل الحسين عليه السلام، قم: انوارالهدی، ١٤٢٣ق.
١٥. راغب اصفهانی، حسین بن محمد، ترجمه مفردات الفاظ قرآن، به کوشش غلامرضا خسروی حسینی، تهران: مرتضوی، ١٣٧٢.
١٦. سید بن طاووس، سیدعلی، سعد السعود للتفوos منضود، قم: چاپ محمد کاظم الکتبی، بیتا.
١٧. سیدقطب، فی ضلال القرآن، بیروت: دارالشروع، چ ١٧، ١٤١٢ق.
١٨. سیوطی، عبدالرحمن بن ابی بکر، الدرالمثور، قم: کتابخانه آیت الله مرعشی نجفی، ١٤٠٤ق.
١٩. شوشتیری، قاضی نورالله، احراق الحق و ازهاق الباطل، قم: کتابخانه مرعشی نجفی، ١٤٠٩ق.
٢٠. صادقی تهرانی، محمد، الفرقان فی تفسیر القرآن، قم: فرهنگ اسلامی، ١٤٠٦ق.
٢١. طباطبایی، سیدمحمدحسین، تفسیر المیزان، ترجمه سیدمحمدباقر موسوی همدانی، قم: جامعه مدرسین، ١٣٧٤.
٢٢. طبرسی، فضل بن حسن، مجمع البیان، ترجمه علی کرمی، تهران: فراهانی، ١٣٦٠.
٢٣. طبری، محمد بن جریر، جامع البیان فی تفسیر القرآن، بیروت: دارالمعرفة، ١٤١٢ق.
٢٤. عقیلی، عبدالرحمن، منهاج السنۃ المحمدیہ فی الرد علی منهاج ابن تیمیه، کربلا: العتبه الحسینیه المقدسه، ١٤٣٥ق.
٢٥. علامه حلی، حسن بن یوسف، منهاج الكرامه فی معرفة الامامه، مشهد: مؤسسه عاشورا، ١٣٧٩.
٢٦. فیض کاشانی، محسن، تفسیر الصافی، قم: الہادی، ١٤١٦ق.
٢٧. فرائی، محسن، تفسیر نور، چ ١١، تهران: مرکز فرهنگی درس هایی از قرآن، ١٣٨٣.
٢٨. قرشی، علی اکبر، قاموس قرآن، چ ٦، تهران: دارالکتب الاسلامیه، ١٤١٢ق.
٢٩. قمی، علی بن ابراهیم، تفسیر القمی، تصحیح طیب موسوی جزائری، چ ٣، قم: دارالکتاب، ١٤٠٤ق.
٣٠. کوفی، فرات بن ابراهیم، تفسیر فرات الكوفی، تصحیح محمد کاظم، تهران: وزارت ارشاد، ١٤١٠ق.
٣١. مجلسی، محمدباقر، بحارالانوار، بیروت: داراحیاء التراث العربي، ١٤٠٣ق.
٣٢. محدث نوری، حسین، مستدرک الوسائل، بیروت: آل الیت لاحیاء التراث، ١٤٠٨ق.
٣٣. مصطفوی، حسن، التحقیق فی کلمات القرآن الکریم، تهران: بنگاه ترجمه و نشر کتاب، ١٣٦٠.
٣٤. مغنية، محمدجواد، تفسیرالکاشف، قم: اسلامی، ١٣٨٣.
٣٥. مکارم شیرازی، ناصر، با همکاری جمعی از فضلا و دانشمندان، پیام قرآن، چ ٦، تهران: دارالکتب الاسلامیه، ١٣٨٦.
٣٦. مکارم شیرازی، ناصر، تفسیر نمونه، تهران: دارالکتب العلمیة، ١٣٧١.
٣٧. موسوی خمینی، روح الله، شرح حدیث جنود عقل و جهل، تهران: موسسه تنظیم و نشر آثار امام خمینی، ١٣٧٤.
٣٨. واحدی، علی بن احمد، اسباب نزول القرآن، تحقیق کمال بسیونی زغلول، بیروت: دارالکتب العلمیة، ١٤١١ق.
٣٩. هیشمی، ابن حجر، الصواعق المحرقة فی الرد علی اهل البدع و الزندقة، قاهره: مکتبة القاهره، ١٣٨٥ق.

نقش تربیت معنوی در کاهش شکاف نسلی با تکیه بر

دعای ۲۴ و ۲۵ صحیفه سجادیه

پژوهشگر و دانشمند
دانشگاه امام صادق علیه السلام

نیکو دیالمه

نشست علمی دانشگاه امام صادق علیه السلام (واحد خواهران)

قسمت دوم

اشاره:

در شماره قبلی نشریه به قسمت اول سخنان خانم دکتر دیالمه در این نشست پرداخته شد و برای یادآوری نکات مهم بخش ابتدایی ارائه ایشان، در ادامه به ذکر نکاتی پرداخته می شود:

همان طور که ذکر شد تربیت عبارت است از هرگونه اقدام هدایتگرانه از جانب مربی که برای اظهار، ابقاء و اكمال استعدادهای ادراکی، گرایشی، ارادی و عملی متربی صورت گیرد. نکته مهم در تربیت اسلامی بحث خودتربیتی است چرا که والدین، مدرسه، اجتماع و رسانه ها هر کاری در ارتباط با تربیت انسان انجام دهنند تا پشت دیوار اراده انسان قدرت پیشروی دارند به همین علت مدیریت و تربیت خود نقش مهمی را در تربیت هر انسانی داراست. در خصوص تربیت، انس با دعا ابزاری بسیار کارآمد است زیرا دعا یک فرآیند تربیتی-آموزشی و یک تجربه زیستی معنوی تفکرمحور می باشد که خو گرفتن با آن موجب بالندگی بشر می گردد. همین طور بیان شد که میان نسل های مختلف بشری روابطی وجود دارد که یکی از خطرناک ترین آن ها شکاف و گسست نسلی است و بیان شد که چگونه دعا

شاخصه مهم
در خصوص
رابطه مطلوب
والد-فرزند
هدفمند بودن
آن است.

انس والدین
با دعای در
حق فرزندان
از صحیفه
سجادیه،
موجب تنظیم
اولویت های
آن ها در امر
تریتی فرزند
می گردد.

موجب پیشگیری از گسست و شکاف نسلی می شود. پس از این مقدمه دکتر دیالمه وارد بحث دعای در حق فرزندان و دعای در حق والدین از صحیفه سجادیه شدند و نکات مهمی را بیان نمودند که در شماره پنجم از نشریه گذشت.

در قسمت دوم از سخنان خانم دکتر دیالمه، ایشان به ذکر نتایج مهم از بحث و ارائه چند راهکار عملی در خصوص بهبود روابط میان والدین و فرزندان پرداختند:

اما نتایجی که از این بحث گرفته می شود عبارت اند از این که دعاهاي ۲۴ و ۲۵ صحیفه سجادیه نمادی از تحقق یک رابطه خوب والد-فرزند از نگاه خداوند است. حال رابطه خوب والد-فرزند در نگاه اسلام چه شاخصه هایی دارد؟

۱. هدفمند است: این اهداف عبارت اند از: عبودیت، حیات طیبه، ارتباط وسیع با خداوند تبارک و تعالی (پرورش ایمانی فرزند). والدین طی تعامل مداوم در جهاد تربیت و انس با دعا در حق فرزند، در یک رابطه صمیمی با فرزند قرار می گیرند چون خود دعا کردن در حق کسی نشان از محبت به اوست.

۲. در هر کدام از این دعاها یک وضعیت مطلوب تعریف شده است که ما با بالعکس کردن آن وضعیت مطلوب، می توانیم مسئله های این رابطه و مشکلات خانواده در رابطه والد-فرزندی را کشف کنیم.

۳. با تقویت فضای معنوی و مرور فضای مطلوب در دعا، والدین معتقدی که با این تراث شیعی انس دارند نمی توانند اولویت اول آن ها در ارتباط با فرزندشان، صرفا نمره کنکور او باشد بلکه اولویت ها و مطلوبات والدین طبق موازین شیعی تنظیم می شود. بنابراین انس والدین و فرزندان با وضعیت های مطلوب ترسیم شده در عا، موجب جلوگیری از شکاف نسلی میان خانواده ها می گردد. مثال قابل توجه این که در خانواده هایی که چهار شکاف نسلی شناختی هستند دیده می شود که فرزندان ارتباط خوبی با

والدین ندارند اما با پدربزرگ ها و مادربزرگ ها

صمیمی هستند. در چه موقعیت هایی این فرزند گستته از خانواده به آن ها مراجعه می کند؟ وقتی که نیاز معنوی دارد و می خواهد کسی برای گره زندگی او دعا کند.

۴. در صورت خودسپاری به سیستم تربیتی اسلام به ویژه زیست معنوی-شیعی که در مکتب اهل بیت علیهم السلام تعریف شده است که اساس آن دعا و این گونه صحبت کردن با خداست، تفاوت نسلی هرگز به شکاف نسلی دچار نمی شود بلکه بر عکس تفاوت نسلی در کنار یک رابطه مطلوب قرار می گیرد که این تفاوت نسلی لازمه حیات بشری است و این ارتباط خوب از رهگذر ارتباط با خداست آن هم به سبک اهل بیت علیهم السلام حاصل می شود یعنی این فرد از گستت و بی توجهی به والدین مانعی در درونش ایجاد می شود که از مطلوب های ارتباطی فاصله نگرفته و شکاف را مهار کند.

برای حسن ختم چند پیشنهاد عملی ارائه می شود که متخصصین در حوزه های مختلف روانشناسی، علوم و معارف اسلامی و علوم تربیتی باید روی آن ها کار اساسی انجام دهند:

- والدین باید با فرزند خردسالشان درباره آرزوها و یا خواسته هایشان از خداوند صحبت کنند. این که والد از خدا برای فرزند چه چیزهایی می خواهد و یا اول از فرزند پرسیم که درباره ما از خدا چه می خواهد؟ باز کردن باب چنین گفتگویی موجب ایجاد یک فضای معنوی می شود. این به نوعی تربیت غیرمستقیم توحیدی است چرا که حضور مستمر الهی در زندگی و اراده خدا در اجابت انسان به فرزند تعلیم داده می شود. البته جزئیات باید متناسب با سن و ادراک کودک طراحی شود اما با استفاده از مضامین دعا.

- مادران جوان هنگام تولد فرزند برگرفته از مطلوبات این دعا نامه ای برای فرزندشان بنویسند و بعد به فرزندشان بگویند: این طور نیت کردم و هدف قرار دادم که تو چنین انسانی بشوی و وقتی بزرگ شد نامه را به فرزند بدهند. این کار بر فرزند بسیار تاثیرگذار است.

- داشتن برنامه منظم دعایی در منزل با شرکت فرزندان و یا بدون شرکت آن ها؛ مهم این است که فرزندان بدانند در این روز و ساعت در منزل، والدین برنامه دعا دارند؛ مانند خواندن دعای کمیل در شب های جمعه.

- نهادهای آموزشی و پرورشی زمانی را برای دعای فرزندان در حق والدین قرار دهند. استفاده از بستر دعا موجب زیست معنوی به سبک اهل بیت علیهم السلام می شود و تاثیر تربیتی مطلوبی را در بر دارد.

شرف صفری

میخ مشروطه

استاد حوزه

حاج شیخ فضل الله نوری از علمای طراز اول تهران در عصر مشروطه بود. فضیلت علمی او بر کسی پوشیده نیست.^۱ او مورد وثوق میرزا شیرازی بود و ایشان شیخ را نفس خود می‌خواندند. سوالات جدی پیرامون واقعه مشروطه وجود دارد. از قبیل:

واقعه مشروطه «انقلاب» بود یا «فتنه»؟ چه شد که عالم روحانی وارسته، شهید حاج شیخ فضل الله نوری به دار آویخته شد؟ چه زمینه‌هایی وقوع چنین فاجعه‌ای غم‌بار و وحشت انگیزی را رقم زد؟ چه کسانی همفکران شیخ شهید بودند و چرا از او پشتیبانی نکردند؟ چه کسانی مخالف شیخ شهید بودند و چه اندازه در شهادت شیخ نقش داشتند؟ کسانی که هوادار شیخ بودند چگونه از صحنه خارج شدند؟ استعمار انگلیس و روسیه تزاری چه نقشی در این واقعه داشتند؟ چرا به مجازات‌های کمتر مثل تبعید و یا حبس بسته نکردند؟ در این مجال کوتاه سعی می‌شود هر چند به طور اجمالی به این سوالات پاسخ داده شود. به گواهی تاریخ پیرم خان ارمنی رئیس قشون تهران بعد از اشغال تهران توسط مشروطه خواهان و بعد از فرار شاه قاجار (آقامحمدخان) به سفارت روس با برگزاری دادگاه فرمایشی شیخ را به شهادت رساند.

شیخ شهید در پای چوبه دار فتوا می‌دهد که مشروطه حرام است و آن را سه بار تکرار می‌کند. این پیام مهم شاید کوتاه ترین پاسخ به سوالات فوق الذکر باشد. پیام مهمی که شیخ با خون خود آن را بر دیوار تاریخ نگاشت. در روزشمار ایام قبل از شهادت شیخ معلوم می‌شود که چه سرنوشتی در سایه‌ی سکوت بعضی خواص در انتظار شیخ شهید است.

جنبی عدالت
خواهان با
دخالت

انگلیس به
مشروطه
خواهان تبدیل
شدند و شیخ
و هوادارانش
راه خود را
 جدا نموده و
به مشروطه
مشروعه خواه
معروف شدند

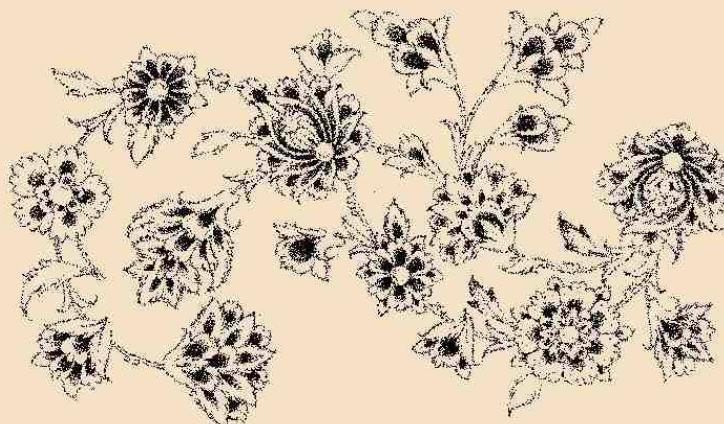
عبرت‌های گرانسنجی را این واقعه تاریخی در خود پنهان کرده است. شیخ شهید وقتی دید با لوایح سخنرانی‌ها، نامه‌ها و تلگرام‌ها به اقصی نقاط ایران و جهان تشیع نمی‌تواند صدای خود را از لابه‌لای طبل‌ها و بوق‌های مخالفها، هجمه رسانه‌ای، نسبت‌های دروغ و تهمت‌ها و شایعه‌پراکنی‌ها که به مدد جراید، روزنامه‌ها، شب‌نامه‌ها صورت می‌گرفت؛ به گوش مردم رساند؛^۳ چاره‌ای به جز فریاد بلیغ و ماندگار خونین شهادت ندید. شاید گوش تاریخ بعد از خاموش شدن هیاهوها، صدای نحیف و گرفته‌ای از شیخ شهید بشنود. در ابتدا شیخ خود در جنبش عدالت‌خواهی مردم علیه استبداد داخلی حضور داشت و از آنان حمایت می‌کرد و علمای نجف را هم با این حرکت همراه کرد و انصافاً موجب پاگرفتن مشروطه شد.

ولی بعد از این که با دخالت سفارت انگلیس توسط روشنفکران غربی داخل کشور، از جمله آقای تقی‌زاده، این جنبش از عدالت خواهی تبدیل به مشروطه شد^۴ و بیشتر از انقلاب فرانسه^۵ الگو گرفته و به مشروطه وارداتی معروف گشت؛ شیخ علم مخالفت با آن برداشت. ابتدا به اصلاح دست زد تا شاید بتوان مصالحه‌ای در امور شکل داد.

از این رو با تلاش زیاد و ارتباط با علمای بزرگ جهان تشیع، همچنین با سخنرانی‌ها و روشنگری‌ها، ماده‌ای بر متمم قانون اساسی مبنی بر نظارت پنج تن از علمای تراز اول بر مصوبات مجلس، اضافه کردند.^۶ بدین وسیله ایشان سعی کردند جلوی اقدامات انحرافی ایجاد شده علیه خواسته به حق مردم را بگیرند. به همین دلیل شیخ و هوادارانش معروف به «مشروطه مشروعه خواه» شدند.^۷ ولی دشمنان این را تاب نیاورند چرا که منظور آن‌ها از مشروطه نه تنها محدود کردن اختیارات شاه بود بلکه محدود کردن اختیارات روحانیت از مصوبات کشور بود، چه بسا این اصل بود و آن فرع!

از این رو دشمنان شروع به مخالفت با شیخ کردند و با اطلاع رسانی‌های دروغ به علمای نجف و جلوگیری از رسیدن اخبار

و نامه‌های شیخ به دست آن‌ها و شایعه پراکنی و نسبت دادن دروغ و تهمت به شیخ^۹؛ حمایت‌ها از شیخ را ضعیف و ضعیفتر کردند. بعضی مردم طرفدار نیز در تردید و شک نسبت به شیخ و نظریاتش افتادند. شیخ متهم به طرفداری از استبداد داخلی و حمایت از قاجار شد. درحالی که با توجه به اصل عقلی «دفع افسد به فاسد»، افسد بودن استعمار انگلیس و روس، تصمیم به مبارزه با آن‌ها که هدف‌شان به دست گرفتن زمام امور کشور و خارج کردن آن از دست حکام فعلی بود گرفت. در راهبرد مبارزه، شیخ شهید مبارزه با فساد حکام را در این مقطع، نسبت به مبارزه با دشمن خارجی، در اولویت دوم دانست. درحالی که خود از اولین مبارزان عليه استبداد داخلی بودند علیرغم این که ایشان استعمار خارجی را بر استبداد داخلی اولویت می‌دادند از استبداد داخلی و مقابله با آن نیز غافل نبودند و در نامه‌هایی به رئیس وزراء و شاه، اقدامات آن‌ها را گوشزد کرده و تذکر می‌دادند. مع الاسف دشمنان از این تغییر استراتژی شیخ سوءاستفاده کرده و ایشان را موافق استبداد و موافق شاه و در مقابل مردم جا زدند. تاریخ عبرت‌آموزی که نیاز به واکاوی و نگاهی عمیق دوباره دارد. با صلوات بر روح شهید بزرگوار به امید پند گرفتن از این مقطع حساس تاریخ، مخاطبان عزیز را به کندکاو علمی پیرامون این واقعه اسف باز و تکان دهنده تاریخ دعوت می‌کنیم.

پی‌نوشت‌ها:

۱. مهدی انصاری، شیخ فضل الله نوری و مشروطیت، تهران، مؤسسه انتشارات امیرکبیر، ۱۳۶۹، ص ۲۶.
۲. زهرا علیزاده، بررسی افکار و اندیشه‌های علمای پیشوای مشروطیت، انتشارات فرهیختگان دانشگاه، ۱۳۹۸، تهران، صص ۳۷-۳۸.
۳. مهدی انصاری، شیخ فضل الله نوری و مشروطیت (روایایی دو اندیشه)، ص ۱۳.
۴. همان، ص ۱۶.
۵. مجید کریمی، سه مکتوب در تاریخ، ص ۱۰۵.
۶. مهدی انصاری، شیخ فضل الله نوری و مشروطیت (روایایی دو اندیشه)، ص ۱۴.
۷. اندیشکده برهان، شیخ شهید: در شناخت زندگی - زمانه و اندیشه‌های مشروعه خواه بزرگ - شهید حاج شیخ فضل الله نوری، پژوهه تاریخی ۲۸، بهار ۱۳۹۹، تهران، ص ۶۹.
۸. همان، ص ۵۱.
۹. عبدالهادی حائری، تشیع و مشروطیت، ص ۳۲۸.

معرفی کتاب

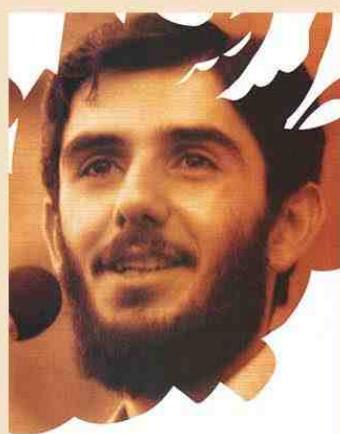
صیروت انسان بر صراط مستقیم

در ششمین شماره از نشریه با معرفی کتاب «صیروت انسان بر صراط مستقیم» از مجموعه سخنرانی های شهید دکتر عبدالحمید دیالمه در خدمت شما مخاطبین فرهیخته هستیم. این کتاب در ۸۸ صفحه و در قطع پالتویی از نشر معارف انتشار یافته است. طبق روال کتاب های گذشته از ایشان، ده صفحه اول کتاب به بیان مقدمه ای کوتاه درباره معرفی شهید اختصاص داده شده است. در ابتدا شهید به ارائه خلاصه ای از سخنرانی قبلی یعنی «انسان در قالب زمان» (در شماره پنجم از نشریه) می پردازد. همان طور که در شماره قبل نشریه بیان شد انسان با ظرفی به اسم زمان قالب گیری شده است و اگر بخواهد از این قالب محدود رهایی یابد لازم است به نوعی از شدن دست یابد. این شدن همان مفهوم صیروتی است که قرار است شهید درباره آن در این کتاب صحبت نماید.

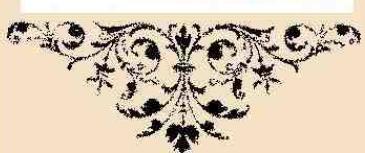
صیروت نیازمند ضوابطی است که بدون آن، شدن محقق نمی گردد و مهم ترین عامل موثر در خصوص صیروت انسان عبارت است از درک چیستی و چگونگی راهی که باید آن را طی نماید. در ادامه شهید به مثالی اشاره می کند؛ بعد از پیروزی انقلاب اسلامی بیشتر تفکرها و گروه ها حتی آن هایی که غیراسلامی نیز بودند خود را پیرو خط امام خمینی رحمة الله عليه معرفی می کردند و این قدر این راه امام در اثر ادعای انسان های گوناگون عریض و وسیع شده بود که دیگر معیار و سنجه ای برای تشخیص رهروی حقیقی خط امام مشخص نبود در حالی که هر چه راه ظریف تر و باریک تر شود رهروی حقیقی آن راحت تر مشخص می گردد.

مانند بندبازی که روی یک طناب باریک و معمولاً در یک ارتفاع خطرناک حرکت می‌کند. عقل انسان این گونه درک می‌کند که هرچه ارتفاع بندباز از زمین بیشتر باشد و شرایط زیر بند خطرناک تر باشد ارزش بندباز و مهارت او بیشتر خواهد بود همان طوری که بندبازی روی آبشار نیاگارا با بندبازی در ارتفاع دو متری از سطح زمین یکسان نیست. شهید در ادامه می‌گوید: منطق اسلام نیز درباره صیرورت، معرفی صراط مستقیم است و آن را از مو باریک تر و از لبه شمشیر برنده تر توصیف می‌نماید که بر پرتوگاهی مهلک به نام دوزخ واقع شده است. طبق آیه ۵۶ سوره هود، کل هستی و کائنات درحال حرکت جبری در صراط مستقیم به سوی جهتی واحد یعنی به سوی خداوند متعال هستند و تنها موجودی که در این حرکت دارای اختیار است انسان می‌باشد. اما اختیار او نیز محدود و محاط به جبر است مانند پرنده‌ای که فقط در محدوده اتاقی دربسته قابلیت پرواز، حرکت و نشست و برخاست را دارد. اگر انسان انتخابش این باشد که هم سو با هستی به سوی خداوند باری تعالیٰ حرکت کند لازم است صیرورت در صراط مستقیم را انتخاب نماید.

در ادامه شهید به روایتی از امام صادق علیه السلام اشاره می‌کند که فردی درباره چیستی صراط مستقیم از ایشان سوال می‌کند. امام علیه السلام می‌فرمایند که صراط دو تاست؛ یکی در دنیا و دیگری در آخرت؛ صراط دنیا، امام معصوم علیه السلام است که باید شناخته شود و از او پیروی و اطاعت گردد؛ کسی که این چنین کرد می‌تواند از پل صراط در قیامت نیز عبور نماید. مانند روایت مشهور از نبی اکرم که می‌فرماید: دنیا مزرعه آخرت است؛ یعنی هر عملی که در دنیا صورت گیرد و کاشته شود، انعکاسش در آخرت مشهود می‌باشد.

صیرورت انسان
بر صراط مستقیم
شهید دکتر عبدالحمید بندر

بنابراین صراط مستقیم فقط متعلق به آخرت نیست بلکه پیمودن این مسیر از دنیا آغاز می گردد.

شهید در ادامه به این نکته اشاره می کند که اگر انسان در شناخت پیامبر و ائمه علیهم السلام و بعد از ایشان در شناخت نائب عام ایشان کوتاهی کند، ممکن است دچار این توهمند روشنفکرانه شود که هرچه ولی خدا می فهمد او نیز می فهمد و در نتیجه باید در مقابل ولی خدا اظهار نظر کند و بعد از مدتی مستقل از امامش عمل می نماید و با راه امام یعنی صراط مستقیم زاویه پیدا می کند.

در ادامه شهید به چند مثال روز اشاره می کند و در پایان به سوالات مخاطبان با صبر و حوصله بسیار پاسخ می دهد. این تنها اشاره ای کوتاه و گذرا به مطالب وزین این کتاب، برگرفته از یکی از سخنرانی های شهید دکتر عبدالحمید دیالمه بود. برای بهره بیشتر از نگاه خاص شهید که از مكتب اهل بیت علیهم السلام سرچشمه می گیرد از شما برای مطالعه این کتاب ارزشمند دعوت می شود.

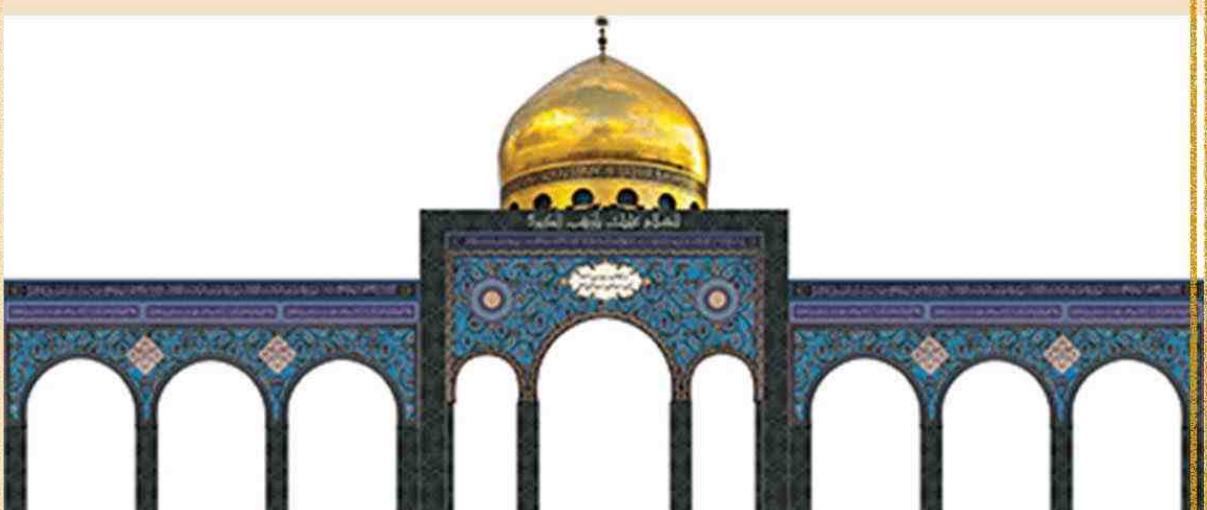
کامtan با صلوات و فاتحه ای برای روح امام راحل و شهدا نورانی باد.

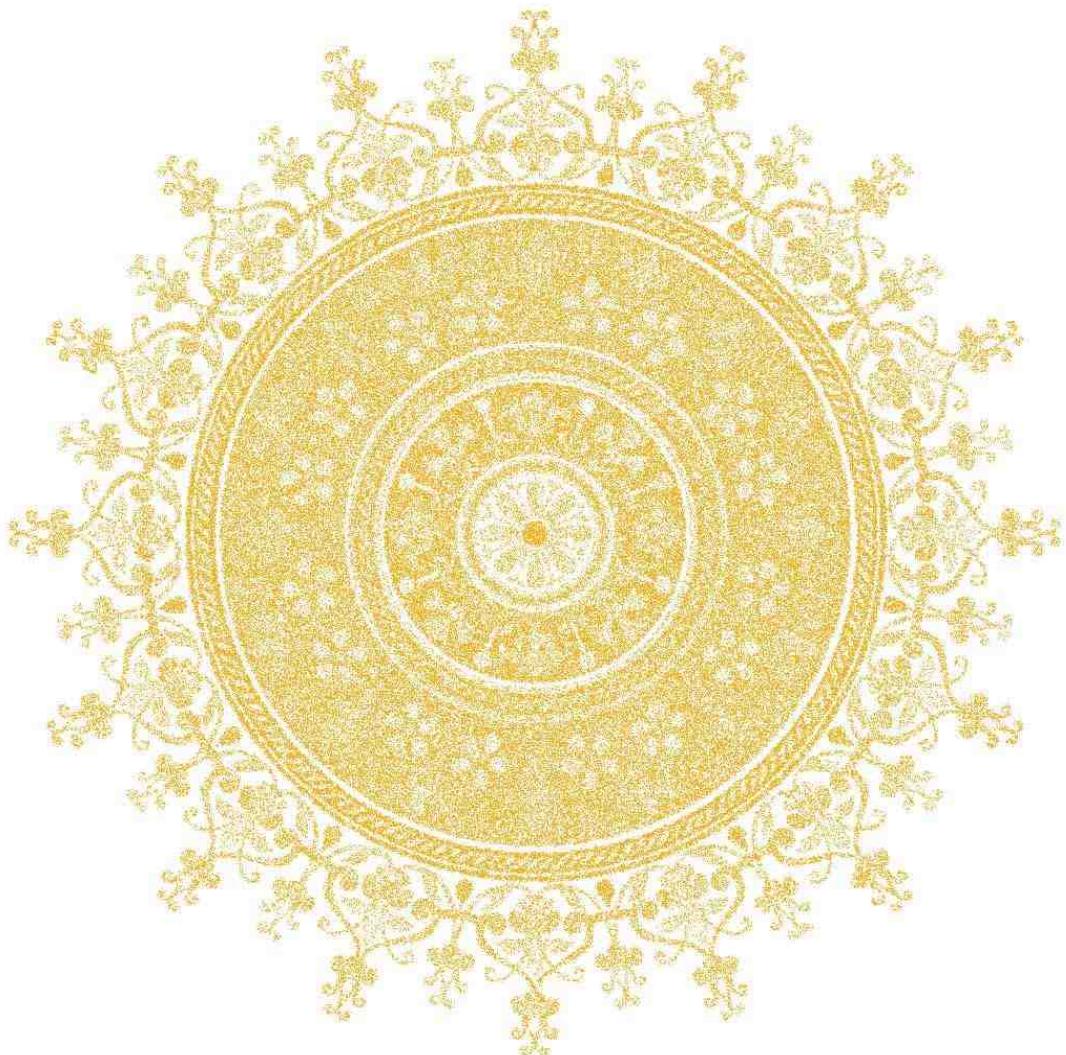

زینب کبری سلام الله علیها جهاد تبیین را، جهاد روایت را راه انداخت؛ نگذشت و فرصت نداد که روایت دشمن از حادثه غلبه پیدا کند؛ کاری کرد که روایت او بر افکار عمومی غلبه پیدا کند. حالا تا امروز روایت زینب کبری (سلام الله علیها) از حادثه عاشورا در تاریخ مانده، اما در همان زمان هم تأثیر گذاشت در شام، در کوفه، در مجموعه سال های حکومت اموی و متنه شد به ساقط شدن حکومت اموی. ببینید! این درس است؛ این همان حرفی است که بنده همیشه می گویم: شما روایت کنید حقایق جامعه خودتان و کشور خودتان و انقلابتان را. شما اگر روایت نکنید، دشمن روایت می کند.

بيانات مقام معظم رهبري
در ديدار پرستاران و خانواده شهدای سلامت
۱۴۰۰/۰۹/۲۱

واحد پژوهش مدرسه علمیه
حضرت زینب کبری سلام اللہ علیہا

www.zbrs.ir

